

JAK SI JEĀ TĀŠ "UĀ¹/₂Ā•T" A NEUBLĀ•Ā¹/₂ITĀšterĀ¹/₂, 08 bĀTMezen 2022

Je mi 48 let, jsem uĀ³/₄ pĀ>t let vdova, a mĀⁱm tĀTMi dĀ>ti. DvĀ> dĀ>ti jsou dospĀ>lĀ©, syn 25 a dcera 23, ti si Ā³/₄ijĀ- uĀ³/₄ svĀ© zĀ⁻stal mĀ⁻j nejmladĀⁱĀ- syn, devatenĀⁱctiletĀ¹/₂ KĀⁱja. Je to fajn kluk, dobĀTMe se uĀ•Ā-, pomĀⁱhĀⁱ mi â€“ nemĀ⁻Ā³/₄u si na r stĀ>Ā³/₄ovat. Je dost samotĀⁱĀTMskĀ¹/₂ a citlivĀ¹/₂. A v tom je asi problĀ©m. ProtoĀ³/₄e - kdykoli jsem se nĀ>jak zmĀ⁻nila o tom, Ā si naĀⁱla nĀ>jakĀ©ho dalĀⁱĀ-ho partnera, tak je smutnĀ¹/₂ a snaĀ³/₄Ā- se mi to nĀ>jak rozmlouvat.

KdyĀ³/₄ tu tĀTMeba mĀⁱm nĀ>jakou znĀⁱmou a povĀ⁻dĀⁱme si, on je sice ve svĀ©m pokoji, ale vĀⁱejchno slyĀⁱĀ-. TakĀ³/₄e vĀ⁻â€“! MyslĀ⁻m si, Ā³/₄e mĀ> chce mĀ⁻t jen pro sebe, Ā³/₄e chce, abych prostĀ> uĀ³/₄ byla sama, zĀ⁻stala jen s nĀ⁻m.

Jednou jsem mĀ>la doma nĀ>jakĀ©ho ĀTMemeslnĀ⁻ka, se kterĀ¹/₂m jsem si dobĀTMe povĀ⁻dala, a on mne pak pozval na kĀⁱvu. Nic z toho nebylo, bylo to jen takovĀ© pĀTMĀ⁻jemnĀ© posezenĀ⁻ a popovĀ⁻dĀⁱnĀ⁻, ale KĀⁱja mi pak druhĀ¹/₂ den pĀTMednĀⁱĀⁱel, Ā³/₄e se divĀ⁻, jak se mĀ⁻Ā³/₄u takhle zahazovat, kdyĀ³/₄ jsem lĀ©kaĀTMka a to byl jen ĀTMemeslnĀ⁻k. Ā¹/₂e si zaslouĀ³/₄Ā⁻m nĀ>koho rovnocennĀ©ho atd. A Ā³/₄e prĀ¹/₂ musĀ⁻m mĀ⁻t dost lidĀ⁻ v prĀⁱci, tak proĀ• jeĀⁱtĀ> hledat nĀ>koho dalĀⁱĀ-ho. TĀ⁻m mne dost odepsal.

Na to jsem mu ĀTMekla, Ā³/₄e on bude mĀ⁻t taky svĀ⁻j Ā³/₄ivot, svou prĀⁱci, svou rodinu, a nebude potĀTMebovat mĀ⁻t stĀⁱle â€žmaminku za zadkemâ€œ. Od tĀ© doby o tom nemluvĀ⁻me, ale je to mezi nĀⁱmi. Je pravda, Ā³/₄e ho jeĀⁱtĀ> Ā•ekĀⁱ dlouhĀ© studium, ale jĀⁱ pĀTMeci nejsem jen to â€žhnĀ⁻zdoâ€œ, kterĀ© mĀⁱ on provĀ³/₄dy zajiĀⁱtĀ>no.

Nechci mu nijak ublĀ⁻Ā³/₄it, ale ani jĀⁱ nechci bĀ¹/₂t uĀ³/₄ jen sama. SouĀ•asnĀ> nechci vyprovokovat nĀ>jakĀ© hĀⁱdky, nepĀTMĀ⁻jemnosti, nechci mu ublĀ⁻Ā³/₄it.

MĀⁱte
nĀ>kdo podobnou zkuĀⁱenost?

MĀⁱte
pro mĀ> nĀ>jakou schĀ⁻dnou radu?

MARTINA